

ROZWALIĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (3), sie (2).

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

fut 3 sg rozwali się (1). ◇ *2 pl* rozwalicie się (1). ◇ *3 pl* rozwałą się (1). ◇ *praet* 3 sg [*m* rozwalił się]. *f* rozwaliła się (1). ◇ *con* 3 sg *n* by się rozwaliło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozwalić.

1. Rozpaść się na kawałki (5) : Bowiem drzewo z lálá wjrębuie robotá ręki rzemieśniczej toporem: írebrem y złotem okrásił ie gwoźdzmi y młothámi zbił áby fie nierozwáliło [*ut non dissolvatur*]. *Leop Ier* 10/4; Y zadrzą od obliczności moiey ryby morłkie [...] y wżycy ludzie kthorzy łá náziemi/ bo fie rozwałá [*diruentur*] gory/ zamki vpádną/ y káždy mur obáli fie ná ziemię. *BibRadz Ez* 38/20.

Przen (1) :

W porównaniu (1): Wy páłtyrze/ wyicie á wołaycie/ y wy przełożeni nad trzodą walaycie fie/ ábowiem dokonywáią fie dni wálze/ iz pobići á rozproźzeni będziecie/ y rozwálicie fie [*cadetis*] iáko naczyńie drogie. *BibRadz Ier* 25/34.

a. O budowlach: ulec zniszczeniu, zrujnowaniu, zawalić się (2) : *RejZwierc* 247v; [Szedłem przez pole człowieka leniwého/ y przez winnicę mężá głupiého: áno wżędy zároflo pokrzywámi/ y ciérnie pokryło grunt iego/ y rozwálił fie płot kámienny [*maceria lapidum destructa est*] *WujBib Prov* 24/31].

Przen (1) : Wefellię niebo y raduyfie ziemio: ściáná fie ktora dzieliłá wíchodny kościół od zachodnego rozwáliłá: y náwrócił fie pokoy: y zgodá/ przez on węgielny kámięń Chryštuła *SkarJedn* 269.

2. [Rozdzielić się, podzielić się na kawałki, rozkruszyć się: Weycie iáko fie ten fyr złamał rozwálił Sehet, wie der kefe einzweg gegangen íft/ von ander lich go teylt. *Wokabul* 1539 L4v.]

Synonim: **1. rozpaść się.**

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.

Cf **ROZWALONY**

RS, ALKa